

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

بهرام رحمانی
۲۶ جون ۲۰۱۶

عید «مبارک» و «سعید» رمضان، یا روز سیاه کشتار بی رحمانه حیوانات!

جورج برنارد شاو: «تو خواهی کشت» تنها درباره کشتن همنوع صدق نمی‌کند، بلکه تمام موجودات زنده را در بر می‌گیرد؛ و این فرمان مدت‌ها پیش از این‌که از کوه سینا بیان شود در سینه آدمی حک شده بود.

عید قربان نیز همانند عید فطر در میان مسلمانان جهان از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. می‌توان گفت این عید بعد از عید فطر دومین عید رسمی مسلمانان جهان است. در میان کشورهای عربی عید قربان به نام عیدالاضحی خوانده می‌شود. در تمامی کشورهای به اصطلاح «مسلمان» به غیر از ایران، به مناسبت این عید حداقل دو روز تعطیل رسمی است. در عربستان سعودی تعطیلات به پنج روز و در کشورهای حاشیه خلیج فارس نیز به سه روز می‌رسد. تاریخ عید قربان در حقیقت به قبل از تاریخ اسلام باز می‌گردد. این روز در حقیقت همان روزی است که ابراهیم (پیامبر) به اذن «الهی» از ذبح فرزندش اسماعیل در راه پروردگار معاف شد و به جای آن قوچی را در راه خداوند قربانی کرد. از آن روز تا به اکنون در روز معینی از سال که مصادف با ۱۰ ذیحجه ماه قمری است جشنی موسوم به عید قربان برپا می‌شود.

سفر به مکه و مدینه و انجام فریضه مقدس حج از مرسوم‌ترین واجبات دینی است که مسلمانان جهان هر ساله مبادرت به انجام آن می‌کنند. بیش‌ترین مراسم برپائی جشن عیدقربان در عربستان سعودی برگزار می‌شود. از آنجائی که این کشور «مهد اسلام» است، لذا تمامی مراسم مربوط به عید قربان از این کشور سرچشمه می‌گیرد.

بسیاری از مردم عربستان به مناسبت این روز سرهای خود را می تراشند، به زیارت خانه «خدا» و مسجدالنبی می روند و ضمن پوشیدن لباس تمیز و عموماً نو به دیدار یکدیگر می روند و عید را به یکدیگر تبریک می گویند. بزرگترها به کوچکترها عیدی می دهند و همچنین بسیاری از خانواده ها به مناسبت تعطیلات عید قربان برنامه های سفر می گذارند. بسیاری از مردم نیز بنا به توانائی مالی شان اقدام به قربانی حیوانات از پرنده گرفته تا چهارپا می کنند. معمولاً همه ساله با نزدیک شدن به عید قربان قیمت دام در عربستان گران می شود و حتی به قیمتی نزدیک به دو برابر قیمت واقعی آن می رسد. تعداد دام های قربانی شده در عربستان به اضافه قربانی حاجیان در برخی از سال ها به بیش از دو میلیون دام می رسد.

عید قربان، اگر روز جشن کشتاری رحمانه میلیون ها حیوان بی زبان و بی گناه در جهان، به ویژه در مکه است. روز بربریت اسلامی علیه حیوانات. روزی هولناک و سیاه و روز عزا برای حیوانات و هر انسانی که مخالف کشتن هر موجود زنده ای است.

طبیعتاً هر انسان آزادی خواه، برابری طلب، ضد خشونت، ضد جنگ، ضد سرمایه داری و استثمار، با هر کشتنی مخالفت است. بنابراین چنین انسانی هیچ حیوانی را نمی کشد. چرا که حیوان هم مانند انسان هم جان دارد و جانش هم عزیز است. مهم تر از همه، بهترین روش و رمز بقاء و تندرستی انسان و حفاظت از محیط زیست و همه جانداران، گیاهخواری است.

شاید ۹۰۰ میلیون از مردم هند گیاهخوار باشند آیا تاکنون اتفاق بدی برای روی داده است؟ مسلمان ها، به ویژه حکومت ها و گروه های سیاسی - مذهبی با گوشت خواری و کشتار آن ها، خوی انسانیت و دوستی را از دست داده اند و خشونت شان بر علیه انسان ها نیز هیچ حد و مرزی ندارد.

این دیدگاه انسان عدالت جو است. حال هر کس می تواند راه خود را انتخاب کند. آزادی عقیده و بیان و اندیشه و تشکل و فعالیت حق مسلم و طبیعی

همگان است بنابراین کسی حق ندارد مانع کس دیگری شود. ولی ما می توانیم دیدگاه های خود را بنویسیم و همدیگر را نقد کنیم. ضرری به کسی نمی رسانیم. اما حکومت ها و گروه های اسلامی که این چنین اسلحه و قمه و شمشیر به دست گرفته، انسان ها به گلوله می بندند؛ دارد می زنند؛ گردن می زنند؛ دست و پا می برند و چشم درمی آورند تا رضایت «خدای» هیچ و پوچ شان را به جا آورند، چه باید کرد؟

مسلمانی که می گویند ما گوشت می خوریم پس اشکالی ندارد که حیوان را وسط خیابان قربانی کنیم؛ صلوات بفرستیم؛ جشن بگیریم؛ عید قربانی کردن داشته باشیم و از روی خون قربان خود بپریم و... مثل این است که بگوئیم چون سرانجام همه مردم می میرند پس کشتن انسان ها با جنگ و ترور و اعدام اشکالی ندارد.

عید فطر روز اول ماه شوال و در پایان ماه رمضان است. عید فطر از مهم ترین جشن ها و اعیاد مسلمانان است. در کشورهای اسلامی، عید فطر از جمله اعیاد بسیار مهم محسوب می شود. در این روز، روزه حرام است و مسلمانان نماز عید برگزار می کنند. پرداخت زکات فطره در این روز بر مسلمانان واجب است.

از آنجائی که شرط اعلام ماه شوال با رویت هلال ماه به وقوع می‌پیوندد. همواره در کشورهای مسلمان، بر حسب موقعیت مکانی آن کشور، رویت هلال ماه اول ماه شوال و روز عید فطر متغیر است به صورتی که ممکن است به‌طور مثال در عربستان سعودی روز دوشنبه روز عید اعلام شود اما در ایران روز سه‌شنبه روز عید فطر اعلام شود. بنا بر مستندات تاریخی، تاریخچه عید فطر به سال دوم هجری برمی‌گردد در حقیقت در ماه رمضان سال دوم هجری اولین نبرد بزرگ مجاهدان صدر اسلام به نام جنگ «بدر» به وقوع پیوست. در پایان این ماه بود که محمد روز اول شوال را روز عید فطر اعلام کرد و خودش برای نماز بیرون رفت و جمعیت نیز پشت سر پیامبر برای نماز رفتند در حالی که شعارهای توحید و یگانگی سر می‌دادند. پیامبر گفته بود همه افراد در این مراسم شرکت کنند، حتی بر عکس سنت‌های آن زمان که دختران جوان را در خانه‌ها نگه می‌داشتند، پیامبر گفت آن‌ها هم شرکت کنند در نتیجه همه افراد از کودکان، تا پیران از زنان تا مردان، موظف به شرکت در این مراسم شدند. هدف اصلی محمد از این مراسم همگانی، جمع‌آوری پول تحت عنوان پرداخت «زکات فطره» همگانی بود و همه کسانی که سرپرست خانواده‌ها بودند، باید در پرداخت فطره شرکت می‌کردند.

توجیه محمد در پرداخت پول این بود که با نیت عبادت و تقرب به خداوند متعالی انجام می‌شود، نوعی بهره‌گیری از مادیات برای رسیدن به معنویات است. این توجیه از تاریخ تاکنون توسط آخوندهای مفت خور تبلیغ و ترویج شده و از این طریق نیز جیب مردم را خالی می‌کنند تا مفت بخورند و بخوابند و در عین حال ب گردن کلفتی به مردم امر و نهی کنند.

زکات فطره در شب عید و قبل از افطار آخر معمولاً کنار گذاشته می‌شود تا در اولین فرصت به دست آخوندی داده شود.

از دیگر اعمال این عید «بندگی»، نماز این روز است که به‌گفته علی امام اول شیعیان، در روز عید فطر در خطبه‌ای این روز را شبیه‌ترین روز قیامت نامید و گفت:

«ای مردم! امروز شما، روزی است که در آن به نیکوکاران پاداش داده می‌شود و بدکاران در آن زیان می‌کنند. امروز، شبیه‌ترین روزها به قیامت شماس است. با بیرون آمدن از خانه‌هایتان به مصلا، از بیرون آمدن از گورها و رفتن به پیشگاه خداوند یاد کنید، و از توقف و ایستادن در محل نماز، و قوف خود در برابر خدا را به یاد آورید، و از بازگشت به خانه‌هایتان، بازگشت خود را به جهنم و بهشت فرا یاد آرید.»

داستان عید قربان، ریشه در دوران بسیار قدیم دارد. از زمان «حضرت آدم ابوالبشر(ع)» معمول بوده و در ادیان گذشته نیز جزو مقررات دینی به‌شمار می‌آمده که گوشه‌هایی از آن را در زیر نقل می‌کنیم:

«۱- قربانی فرزندان حضرت آدم(ع) که نخستین قربانی در عالم به‌شمار می‌رود و در آیات ۳۰-۲۷ سوره مائده تصریح شده که خلاصه شرح آن چنین است: دو پسر حضرت آدم به‌نام هابیل و قابیل به ترتیب شبانی(چوپانی) و کشاورزی می‌کردند و صاحب گوسفندان و آب و خاک فراوان بودند، حضرت آدم(ع) آنان را امر به قربانی در راه خدا کرد. هابیل یکی از بهترین شتران یا گوسفندان را برای قربانی در راه خدا اختصاص داد و قابیل دسته‌ای از گندم‌های پست و نامرغوب را جهت قربانی انتخاب کرد که قربانی هابیل مقبول درگاه پروردگار گردید و قربانی قابیل به علت عدم اخلاص مردود گشت. قابیل به سبب قبول نشدن قربانی حسادت ورزید و آتش خشم و کینه‌اش زبانه کشید، نفس اهریمنی و شیطانی قابیل او را به کشتن برادر و ادار کرد و هابیل را کشت و در دنیا و آخرت زیان‌کار گردید.

در قرآن، کتابی که پس از مرگ محمد پیامبر مسلمانان، سخنان و فرمان‌های او در آن جمع‌آوری شده و محمد همه این فرمان‌های خود را از هیچ و پوچی به‌نام «خدا» گفته است، عید قربان چنین آمده است:

«اذ قربا قربانا فتقبل من احدهما و لم تقبل من الاخر» (مائده ۲۷) ترجمه: وقتی که (هابیل و قابیل، پسران آدم) قربانی تقدیم کردند از یکی (یعنی هابیل) پذیرفته شد و از دیگری (قابیل) پذیرفته نشد.

۲- حضرت نوح پیغمبر (ع) پس از طوفان، مذبحی ترتیب داد و حیوانات بسیاری در آنجا برای خدا قربانی کرد.

۳- قربانی حضرت ابراهیم خلیل (ع) یگانه فرزندش اسماعیل (ع) که در آیات ۱۰۲ تا ۱۰۷ سوره صافات بیان گردیده است "فلما بلغ معه السعی الی و فدیناه بذبح عظیم".

۴- در زمان حضرت موسی (ع) به عقیده یهودیان دو نوع قربانی معمول بوده است:

الف- قربانی دموی

ب- قربانی غیر دموی

قربانی دموی بر ۳ قسم است: قربانی که آن را به آتش می‌سوزاندند و جز پوست آن چیزی باقی نمی‌گذارند، قربانی که برای جبران گناه تقدیم می‌کردند و قسمتی از آن را می‌سوزاندند و قسمت دیگر را برای کاهنان باقی می‌گذاشتند و قربانی که برای تندرستی انجام می‌دادند و در خوردن گوشت آن مختار بودند.

قربانی غیردموی نیز عبارت از رها کردن حیوان در بیابان‌ها بود و اعراب نیز از بنی اسرائیل تقلید کردند و به‌عنوان تقرب به بتان خود، حیوانات را در بیابان رها می‌کردند و اسلام این عادات نکوهیده را تحریم کرد و این همان قربانی است که در آیه ۱۰۳ سوره مائده به‌نام بحیره و سائبه نامیده شده است.

۵- در آئین مسیحیت نیز به‌عقیده عیسویان، قربانی منحصر به شخص مسیح بوده و گویند حضرت عیسی (ع) خون و گوشت خود را فدای مردم جهان ساخت و به‌همین مناسبت یکی از فروع دین نصاری آن است که باید ماهی یک مرتبه و یا حداقل سالی یک بار نزد کشیش بروند و به قدر تمکن، وجهی به وی تقدیم دارند و به تمام گناهی که در مدت مزبور مرتکب شده‌اند اقرار کنند تا کشیش که به عقیده آنان جنبه غفاریت دارد آن گناهان را بیامرزد.

۶- در اعراب زمان قبل از محمد که سران قبائل به مکه می‌آمدند، ساکنان مکه مهمان‌دار و میزبان آنان بودند و هر دو دسته خود را به کشتن شتر و گاو و گوسفندان برای بتان خویش و اطعام به فقرا و گرسنگان موظف می‌دانستند.

اسرار و حکمت قربانی

۱- فدا کردن مال و انفاق آن در راه خدا است.

۲- کشتن حیوان اشاره به کشتن نفس اماره است و مرد خدانشناس با شمشیر برنده عقل و ایمان، حیوان نفس را که دائماً وی را به کارهای زشت و می‌دارد مقتول سازد و خانه دل را از لوٹ نفس لئیم پاک گرداند و آن را در راه حق و پیشگاه محبوب قربانی کند و حج اکبر نماید که اگر نفس اماره و خواهش‌های او کشته نشود و آرام نگیرد هرگاه تمام نعمت‌ها و ثروت‌های دنیوی در اختیارش باشد و زمین و آسمان را ببلعد باز هم سیر نمی‌شود و ندای هل من مزید دارد. با توجه به این‌که حضرت ابراهیم (ع) از سوی خداوند متعال مأمور شد تا فرزندش اسماعیل (ع) را قربانی کند، پس از سربلندی از آن امتحان، خداوند گوسفندی را فرستاد تا وی آن را به جای فرزندش قربانی کند، بر این اساس سنت ابراهیمی به نام قربانی کردن شکل گرفت.

عید قربان در قرآن و روایات

ماده «قرب» که واژه قربان ریشه در آن دارد، بسیار در قرآن آمده است، اما کلمه «قربان» در قرآن، دو بار آمده است. واژه «عید» در قرآن تنها یک بار به کار رفته است: عیسی بن مریم (ع) به خداوند سبحان عرض کرد: «خداوندا!

پروردگارا! از آسمان مائده‌ای بر ما بفرست! تا برای اول و آخر ما، عیدی باشد، و نشانه‌ای از تو، و به ما روزی ده که تو بهترین روزی دهنده‌ای.»

برخی از کلمات در قرآن آمده که ماده «قرب» در آن نیست، اما در روایات و به‌دنبال آن در تفاسیر، از آن به روز عید قربان، قربانی و ... تعبیر و تفسیر شده است. برخی مفسران در تفسیر «شاهد» و «مشهود»، سخنان بسیار دارند که بعضی، آنها را تاسی وجه شمرده‌اند؛ از جمله آن که گفته‌اند: شاهد، روز عید قربان و مشهود، روز عرفه است. همچنین در آیه: «وَالشُّعْبُ وَ الْوُتْرُ»، از جابر از رسول خدا(ص) نقل شده: منظور از «الشُّعْبُ»، روز عید قربان است و منظور از «الوتر»، روز عرفه، است.

درباره آیه «فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَ أَنْحِرْ» در سوره کوثر نیز اکثر مفسران گفته‌اند که مراد از صلاة در این آیه، نماز عید قربان است و مراد از نحر در «وَ أَنْحِرْ»، کشتن حیوانی است که از واجبات حج است یا منظور قربانی کردن است که سنت است و بعضی گفته‌اند که مراد از صلاة، نماز بامداد روز عید قربان است و از نحر، قربانی کردن؛ زیرا که پیغمبر(ص) در روز عید قربان، اول قربانی می‌کرد و بعد از آن نماز بامداد می‌گذارد، پس در این آیه خدای تعالی به آن حضرت امر کرد که اول، نماز مذکور را به جای آور، بعد از آن قربانی کن.

در روایات اسلامی از ائمه معصوم ضمن تأکید بر فضیلت روز عید قربان، به قربانی کردن نیز توصیه شده است. امام موسی بن جعفر(ع)، از پدرش حضرت امام جعفر صادق(ع) روایت کرده است که فرمود: علی بن ابی طالب(ع) می‌گوید: خوشش می‌آمد از مردی که خود را در طول سال، در چهار شب(برای عبادت)، فارغ می‌نماید: شب فطر، شب قربان، شب نیمه شعبان، اولین شب از ماه رجب.

سنت پیامبر(ص) و ائمه اطهار(ع) در عید قربان

عید قربان به‌عنوان یکی از اعیاد بزرگ اسلامی، اعمال و آدابی دارد از جمله آن‌که روایت شده است که رسول خدا(ص) در عید فطر و قربان -هر اندازه هوا سرد و یا گرم بود-، بُرد می‌پوشید و عمامه به سر می‌نهاد. همچنین رسول خدا(ص) روز عید فطر و قربان، وقتی برای نماز عید خارج می‌شد، صدایش را به تکبیر بلند می‌کرد. همچنین امام صادق(ع) در حدیثی فرمود: سنت بر آن جاری شده که آدمی روز «عید فطر»، قبل از رفتن برای خواندن نماز عید در مصلی، و در «عید قربان» بعد از آن، افطار کند.

قربانی کردن برای کسانی که در حج حضور ندارند یک سنت و عمل مستحبی است، ولی تأکید زیادی بر انجام آن شده است. در روایتی چنین آمده است که ام سلمه نزد پیامبر(ص) آمد و گفت: ای رسول خدا(ص)، عید اضحی فرا می‌رسد، و من قیمت قربانی را در اختیار ندارم، پس آیا قرض کنم و قربانی کنم؟ فرمود: قرض بگیر؛ زیرا که آن قرضی ادا شده است.

در روایات آمده است که رسول خدا(ص) دو قوچ قربانی کرد، که یکی از آن‌ها را به دست خودش ذبح نمود، بعد عرضه داشت: خدایا این از جانب من و از جانب کسانی از اهل بیتم که قربانی نکردند، و بعد دیگری را ذبح نمود و عرضه داشت: خدایا این از جانب من و از جانب کسانی از امتم که قربانی نکردند.

دعای قربانی

در منابع روایی آمده است که امیرالمؤمنین(ع) به هنگام ذبح قربانی عرضه می‌داشت: «بِسْمِ اللَّهِ وَجَهْتُ وَجْهِي لِلذِّي قَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ حَنِيفاً مسلماً وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ

منک و لک» یعنی «به نام خدا روی خود را به سوی کسی آوردم که آسمان‌ها و زمین را آفریده، در حالی که در دین خود خالص و مسلمانم، و من از مشرکان نیستم، همانا که نماز من، و عبادت و قربانیم، و زندگانیم و مرگم از آن الله؛ پروردگار جهانیان است. خدایا این قربانی از تو و برای تو است»، سپس عرضه می‌داشت: «پروردگارا این قربانی از طرف پیامبر تو است»، آن‌گاه آن را ذبح می‌کرد، و قوچ دیگری را هم از سوی خود ذبح می‌نمود.

موارد مصرف قربانی

قربانی حج تمتع، دارای شروط و احکامی است از جمله اینکه قربانی کننده، گوشت قربانی را سه بخش نماید: بخشی را برای خوردن خویش نگه دارد، بخشی را هدیه و بخش سوم را صدقه دهد. همان‌گونه که از امام جعفر صادق (ع) نقل شده که از ایشان پرسیدند که با گوشت قربانی چه کنند؟ حضرت فرمودند که حضرت علی بن الحسین و حضرت امام حسن (علیهم السلام)، یک سوم آن را برای همسایگان می‌فرستادند، یک سوم را به فقرا می‌دادند و یک سوم را برای اهل خانه نگاه می‌داشتند. البته برخی از فقها، دادن سهم فقرا را (در صورت امکان) لازم دانسته، اما دو مورد دیگر را مستحب می‌دانند.

حکم روزه گرفتن در عید قربان

مطابق با دیدگاه فقهای شیعه که برگرفته از آموزه‌های دینی است، دو روز از سال، روزه گرفتن در آن حرام است: عید قربان (دهم ماه ذی الحجه) و عید فطر (اول ماه شوال). (منبع: [کتابخانه عمومی حجربین عدی](#)) رفتار مسلمانان بنا به عادت اسلامی‌شان با حیوانات نیز ظالمانه و با ستم‌گری و شکنجه همراه است. هنگامی که اسلام به‌عنوان کافر، مفسد فی الارض، طاغوتی، جسارت به ائمه، و مانند آن به آسانی دستور کشتن انسان‌ها را می‌دهد، میزان وحشی‌گری و بی‌رحمی آن در کشتن حیوانات ناگفتنی است. عیان‌ترین نشانه بی‌رحمی اسلام در کشتن حیوانات، روش ذبح اسلامی است که با زجر و شکنجه حیوان همراه بوده، و موجب آزار بسیار زیاد آن‌ها است. احتمالاً شما سربریدن اسلامی مرغ و خروس و پرندگان دیگر را دیده باشید که چگونه آن‌ها از شدت درد پرپر می‌زنند و به سختی جان می‌دهند. یا دست و پا زدن گوسفند، چقدر هولناک و دردناک است.

اسلام می‌گوید که حیوانات برای خدمت به بشر به وجود آمده‌اند، و انسان می‌تواند از گوشت و شیر آنان بهره‌مند شود. در حالی که چنین چیزی واقعیت ندارد و حیوانات هم دارای احساس‌اند و مانند انسان تا زنده‌اند از زندگی خود لذت می‌برند. بنابراین، دلیلی ندارد که ما برای اشتهای خودمان، موجودی را بی‌رحمانه بکشیم و بخوریم. واقعا حیوان بی‌دفاع و بیچاره چه گناهی دارد؟

به این ترتیب، شنیع‌ترین و زشت‌ترین واژه‌ای که در اسلام دیده می‌شود، عید قربان، یا کشتار بی‌رحمانه گاو و گوسفند و شتر است. آن‌هم برای خشنودی الهی که کار و دستورش شکنجه، سوزاندن، زجر دادن، گردن زدن، شلاق زدن، دست و پا بردن و چشم درآوردن، کشتن، ترور و اعدام است. مسلمان‌ها به‌عنوان عید قربان، به‌بانه کمک به بینوایان و رساندن گوشت به آن‌ها، حیوانی را که نفس می‌کشد و به زندگی خود خوش است، زجرکش می‌کنند، و گوشت آن را به جای دادن به مستمندان، میان خود و بستگان‌شان پخش و تقسیم می‌کنند. زشت‌تر و احمقانه‌تر آن است که در روز عید قربان، صدها هزار گاو و شتر و گوسفند را در عربستان سر به نیست نموده، و چون در هوا و شرایط نامناسب به‌شدت گرم آن‌جا برای آن‌همه کشتار مصرفی ندارند، لاشه حیوان را درون گودال‌هایی چال می‌کنند و یا می‌سوزانند.

امام خمینی نیز فتواهائی بر کشتن حیوانات صادر کرده است:

در صفحه ۴۱۵ کتاب توضیح المسائل امام خمینی، شرایط بریدن سر حیوان را شرح می‌دهد که بخشی از آن این‌گونه است:

- ۱- کسی که سر حیوانی را می‌برد باید مسلمان باشد و اظهار دشمنی با اهل بیت پیغمبر(ص) نکند. ۲- در موقع سر بریدن، باید بدن حیوان رو به قبله باشد، و روی به قبله سر ببرد و گرنه حیوان حرام است.
- ۳- هنگام سر بریدن، نام الله را بر زبان بیاورند.

همه ما داستان ابلهانه و مسخره ابراهیم که می‌خواست به امر یهوه خدای کلیمیان، اسحاق(به‌گفته مسلمانان اسماعیل) را قربانی کند شنیده‌ایم. زمانی که ابراهیم چاقو بر گردن اسحاق گذاشته بود، یهوه خدای بزرگ یهودیان، تصمیم خود را عوض کرده و به ابراهیم امر نمود تا گوسفندی که به او نزدیک می‌شد، قربانی کند. در این داستان کودکانه و ابلهانه، می‌بینیم که یهوه و یا الله تا چه اندازه سنگدل و خون‌آشام است که دستور ریختن خون اسحاق را داده بود. اگر هدف یهوه قربانی فرزند ابراهیم نبوده، پس دروغ گفته است. اگر نخست دستور قربانی داده، و بعد پشیمان شده، باید گفت چه یهوه و یا الله متزلزل و بی‌اراده‌ای است که تصمیم خود را تغییر می‌دهد و... در واقع این داستان را از هر سو و از هر نظر مورد بررسی قرار دهیم، به پوچی و بی‌معنای آن می‌رسیم. بنابراین، قربانی کردن، در اصل نادرست و برگزاری آن تنها در راستای خودکامگی انسان‌ها، و فریب‌دادن دیگران بوده است.

در یک گزارشی از سوی خبرنگار حج و زیارت ایستنا، آمده است عید قربان در عربستان یک روز جلوتر از ایران است، زائران پس از آن‌که نخستین مرحله از رمی جمره را انجام دادند، منتظر می‌مانند تا ذابحان تعیین شده، به نیابت از آن‌ها ذبح قربانی را انجام دهند و آن‌ها هم حلق و تقصیر(کوتاه کردن موی سر و چیدن ناخن) کنند تا یک گام به حاجی شدن نزدیک شوند.

اجرای طرح قربانی برای زائران ایرانی معمولاً تا ظهر روز عید قربان طول می‌کشد. در حج هر سال ذابحانی برای این کار تعیین می‌شوند که در ذبح، مقید به اصول تشیع باشند. مبلغ گوسفند قربانی توسط سازمان حج و زیارت به زائران اطلاع داده می‌شود و هزینه آن پیش از سفر حج گرفته می‌شود. این هزینه بر اساس نرخ مصوب بانک توسعه اسلامی برای زائران تمام کشورهای اسلامی به ریال سعودی تعیین می‌شود که نرخ ارز آن با واحد پولی کشور متبوع زائر معادل‌سازی می‌شود.

هنگام حج رسم بر این است، پس از آن‌که زائران از رمی جمره برگشتند به کشتارگاه اطلاع داده می‌شود تا ذبح قربانی را به اسم زائر انجام دهند، تا ظهر تلفنی به زائر اعلام می‌شود که قربانی به اسم او انجام شده، ابتدا قربانی زائران زن و سپس برای زائران مرد انجام می‌شود.

سازمان حج و زیارت ایران طرح قربانی برای زائران ایرانی را با هماهنگی بانک توسعه اسلامی و عربستان انجام می‌دهد، برای همین هنگام ذبح گوسفندانی که از مزارع تأمین دام بانک توسعه اسلامی به مکان کشتارگاه منتقل شده، روحانی‌هایی حضور دارند تا ذبح قربانی برای زائران ایرانی بدون مشکل شرعی انجام شود.

به‌گفته ناصر حویزروی، مسئول طرح قربانی سازمان حج و زیارت عربستان حدود ۶۵۰ دامپزشک را برای نظارت بر دام تأمین شده برای قربانی به کشتارگاه‌هایی که در منا مستقر شده، اعزام کرده و ذبح قربانی زائران ایرانی توسط ۷۲ ذابح انجام می‌شود که آن‌ها هم مانند پزشکان، پرستاران، آشپزها و دیگر خادمان حج معمولاً فرصت انجام اعمال حج واجب را پیدا نمی‌کنند.

تا سال ۱۳۶۰ که قربانی کردن احشام، شامل گوسفند، بز، گاو و شتر با روش‌های کاملاً سنتی انجام می‌شد و معمولاً صف طولانی از زائران و نمایندگان آن‌ها در منا شکل می‌گرفت تا نوبت‌شان فرا برسد و قربانی را به دست قصاب بسپارند و در پایان منظره‌ای آلوده و خونین شکل می‌گرفت، تنها بخشی از گوشت قربانی‌ها نصیب کشورهای چون هند، پاکستان و یمن می‌شد که کامیون‌داران‌شان را راهی این سرزمین کرده بودند. معمولاً لاشه گوشت‌ها بدون سرانجام می‌ماند و یا سوزانده می‌شد، همین مسأله باعث صدور فتواهائی از سوی برخی مراجع تقلید برای جلوگیری از اسراف گوشت قربانی شد.

از همان سال احداث کشتارگاه‌های صنعتی در خارج از منا آغاز شد و سال ۱۳۷۷ کشتارگاهی مکانیزه زیر نظر شرکتی وابسته به بانک توسعه اسلامی بهره‌برداری شد که بخشی از فضای آن نیز به زائرانی که می‌خواهند خودشان ذبح را انجام دهند، اختصاص داده شد. کشتارگاه امکان ذبح هم‌زمان ۶۷ هزار قربانی را دارد که برای هر ۳۰ راس دام یک قصاب در نظر گرفته است.

اما با وجود چنین سیستم مکانیزه‌ای هنوز گروهی از زائران هستند که در خارج از منا به شیوه سنتی ذبح قربانی را انجام می‌دهند که یکی از دلایل آن‌ها تشکیل بازار سیاه و غیررسمی دام در هنگام عید قربان و در موسم حج است، قیمت دام وارداتی به عربستان در موسم حج، گاه به چند برابر نرخ اصلی می‌رسد.

بر اساس اعلام بانک توسعه اسلامی که طرح قربانی حج زیر نظر آن اجرا می‌شود، توزیع گوشت‌ها پس از معاینه، از همان روز عید شروع می‌شود. بخشی از گوشت‌های قربانی‌شده به حاجی‌ها و فقیران حاضر در منا داده می‌شود و باقی گوشت‌ها هم از راه‌های دریائی و زمینی به کشورهای مثل اردن، سوریه، لبنان و فلسطین در صورت اجازه حکومت اسرائیل فرستاده می‌شود.

ارسال این گوشت‌ها به کشورهای دیگری چون افغانستان، پاکستان، مالی، نیجر، سودان، سنگال، جیبوتی، سومالی، کنیا، دارالسلام، تانزانیا، کومور، موزامبیک، بنگلادش، موریتانی، گینه، سیرالئون، آلبانی و بوسنی در روزهای بعدی و از راه دریا انجام می‌شود.

به‌گفته رئیس بانک توسعه اسلامی، طبق توافق با کمیته امداد ایران، هر سال بخشی از گوشت قربانی‌ها به کشور ایران فرستاده می‌شود.

فسیل‌های حکومت اسلامی ایران، حتی در مورد میزان زکات فطره و کفاره روزه و شرایط پرداخت آن در سال جاری و همچنین درباره فطره میهمان شب عید نرخ و زمان پرداخت تعیین کردند.

بر اساس گزارشی که از سوی پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر خامنه‌ای منتشر شده، فطره عبارت است از سه کیلو طعام غالب هر مسلمان اعم از جو، گندم و برنج و اقلامی که به‌عنوان طعام محسوب می‌شوند. بر اساس محاسبات صورت‌گرفته میزان زکات فطره برای یک نفر با محاسبه سه کیلو گندم، ۷ هزار تومان است و پرداخت این مبلغ به‌عنوان فطره کفایت می‌کند. اما هموطنان می‌توانند با توجه به برنجی که مصرف می‌کنند، سه کیلو از آن یا معادل قیمت آن را به‌عنوان فطره بپردازند. اما در هر صورت پرداخت حداقل ۷ هزار تومان برای هر نفر کفایت می‌کند.

موعد پرداخت زکات فطره از غروب روز آخر ماه مبارک رمضان تا ظهر روز عید است و برای کسانی که در نماز عید فطر شرکت می‌کنند، بهتر است قبل از نماز عید این مبلغ را پرداخت و یا از مجموع اموالشان جدا کنند. اما با توجه به استفتای صورت‌گرفته از او، واریز زکات فطره قبل از حلول ماه شوال، برای پرداخت‌های اینترنتی که وجوهات به صورت امانت دریافت می‌گردد، مانعی ندارد.

همچنین مبلغ کفاره یک روز قضای روزه با عذر شرعی، مبلغ ۲۰۰۰ تومان و کفاره یک روز قضای روزه عمدی، مبلغ ۱۲۰ هزار تومان است.

طبق نظر خامنه‌ای میهمان یک شبه نان خور محسوب نمی‌شود و در صورتی که فردی فقط شب عید فطر مهمان شخص دیگری شده باشد و نانخور میزبان محسوب نشود، فطریه‌اش بر عهده خودش است.

بر اساس فتوای آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی، زکات فطره امسال برای هر نفر بر مبنای قوت غالب گندم مبلغ ۶ هزار تومان و بر اساس قوت غالب برنج خارجی، مبلغ پانزده هزار تومان و برنج ایرانی، مبلغ ۳۰ هزار تومان اعلام شده است.

کفاره روزه غیر عمد (عذر) برای هر روز مبلغ ۲ هزار تومان است که باید به صورت نان تهیه و پرداخت شود، همچنین کفاره روزه عمد برای هر روز مبلغ یک‌صد و بیست هزار تومان است.

طبق اعلام دفتر آیت‌الله العظمی صافی گلپایگانی مؤمنان مبلغ معادل یک صاع (۳ کیلوگرم) گندم یا برنج را به‌عنوان قوت غالب جهت زکات فطره بپردازند، کفاره روزه غیر عمدی، برای هر روز، یک مد (حدود ۷۵۰ گرم) طعام مثل گندم می‌باشد، کفاره عمدی، برای هر روز افطار عمدی، اطعام ۶۰ مسکین؛ هر کدام یک مد (حدود ۷۵۰ گرم) طعام، مثل گندم پرداخت شود، با توجه به اینکه قیمت گندم و برنج در شهرهای مختلف، متفاوت می‌باشد، لذا روزداران عزیز می‌توانند معادل مقادیر فوق را بر طبق قیمت محل زندگی خود محاسبه کرده و پرداخت کنند.

فتوای این مرجع درباره میهمان هم این است که اگر مهمان پیش از مغرب وارد شود و بگویند امشب نان او را داده هرچند نان خور حساب نشود بر میزبان واجب است.

فطریه هر نفر یک صاع (تقریباً ۳ کیلوگرم) گندم یا جو یا خرما یا کشمش یا برنج و مانند این‌ها است که باید به مستحق داده شود و بنا بر احتیاط واجب، این مقدار، از غذای معمول محل فرد باشد و اگر پول یکی از این‌ها را هم به همان میزان بدهد، کافی است، بنابراین به حساب گندم به مبلغ ۶ هزار تومان در ایران برای هر نفر تعیین شده است.

نظر این مرجع تقلید درباره فطریه مهمان اعلام کرده است که فطره میهمانی که پیش از غروب شب عید فطر با رضایت صاحب‌خانه وارد شده و در وقت وجوب زکات فطره نان خور او حساب می‌شود بر میزبان واجب است.

مسئول دفتر آیت الله العظمی حسین نوری همدانی در مصاحبه با خبرنگار مهر، اعلام کرد: طبق نظر این مرجع تقلید شیعیان زکات فطره امسال برای هر نفر بر مبنای قوت غالب گندم مبلغ ۶ هزار تومان اعلام شده است.

حجت الاسلام محمدحسن شمس گفت: کفاره روزه غیر عمد (عذر) از سوی این مرجع تقلید هم برای هر روز مبلغ ۲ هزار تومان است و روزه عمد برای هر روز ۱۲۰ هزار تومان اعلام شده است.

بر اساس نظر آیت الله جوادی آملی مقدار فطره ۳ کیلو گندم، برنج، خرما و مانند آن یا پول آن که در هر مکانی قیمت خاص خود را دارد.

دفتر آیت الله شبیری زنجانی، هم مبلغ ۶ هزار تومان را بابت فطره هر نفر به حساب گندم تعیین کرده است، کفاره افطار غیر عمدی برای هر روز به حساب گندم ۹۰۰ گرم است که در صورت اطمینان می‌توان قیمت آن را به شخص مستحق داد تا به وکالت از او برای خودش این مقدار طعام بخرد،

همچنین این مرجع تقلید، مبلغ هزار و ۵۰۰ تومان را برای کفاره افطار غیر عمدی و مبلغ ۹۰ هزار تومان را برای افطار عمدی تعیین کرده است.

درباره نظر این مرجع تقلید درباره فطره میهمان هم آمده است: اگر مهمان بنا داشته باشد مدتی طولانی مهمان باشد - به طوری که بدون هیچ قیدی نان خور به شمار آید - فطره‌اش بر میزبان واجب است، ولی اگر تنها همان شب بیاید واجب نیست. مسؤول دفتر آیت الله العظمی سید محمدعلی علوی گرگانی، درباره میزان فطره گفت: زکات فطره امسال برای هر نفر از نظر این مرجع تقلید شیعیان بر مبنای قوت غالب گندم مبلغ ۶۶ هزار تومان و بر اساس قوت غالب برنج خارجی مبلغ ۱۵ هزار تومان و برنج ایرانی مبلغ ۳۰ هزار تومان اعلام شده است.

حجت الاسلام سید احمد قاضوی ادامه داد: کفاره روزه غیر عمد (عذر) برای هر روز مبلغ ۲ هزار تومان است که باید به‌صورت نان تهیه و پرداخت شود، همچنین کفاره روزه عمد برای هر روز مبلغ دویست هزار تومان است.

دین اسلام، دین جنگ و خشونت و ترور و بردگی و ایدئولوژی خرافی و مضر، دروغ و تزویر، متجاوز و بی‌رحم و سرتاسر خشونت، کلاهبرداری، دروغ‌گوئی و ستم‌گر است. در این دین، از عدالت و دوستی و صلح و برابری و آزادی، هیچ خبری نیست. آنچه هست تهدید، تبعیض، خشونت‌طلبی، انتقام‌جوئی، غارتگری، کشتار و بازهم خرافه‌گوئی و دروغ‌گوئی است. دکان‌داران و وعده‌فروشان این آئین ضدآزادی، ضدانسانی، تنها یک هدف دارد و این هدف نیز نه با منطق، بلکه با زورگوئی و تجاوز همراه است. واژه اسلام، به معنای «تسلیم» شدن و به «بردگی» درآمدن است. هرکس ایدئولوژی اسلامی را پذیرفته، چاره‌ای جز این ندارد که نوکری و بردگی آن را بپذیرد. دین اسلام وصله پینه و مونتاژی است از دین زردشت و یهود است که کمی هم به اوامر و خواسته‌های فردی محمدابن عبدالله آغشته شده است.

خلاف آنچه متداول و معمول است، طبیعت انسان با دندان‌هایی که تنها برای جویدن مناسب‌اند برای گوشت‌خواری نیستند. انسان بنا به سنت و عادت نادرست گوشت‌خوار است. زیرا دندان گوشت‌خواران مانند گریز، پلنگ و... تیز، دراز و یا خمیده و حالت چنگالی دارد که برای پاره نمودن و له‌کردن گوشت می‌تواند کاربرد داشته باشد.

پس انسان می‌کشد. برای خوردن می‌کشد. برای هوس می‌برد. برای خرافات و شفا دادن می‌کشد. برای آمرزیدن می‌کشد. برای پوشش برای پول، برای جنگ کردن، برای علم، برای تفریح و بالاخره می‌کشد... فقط برای کشتن و بس!

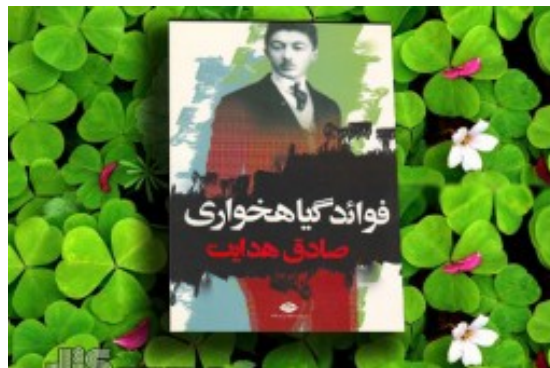
زنده‌یاد صادق هدایت که در نخستین روزهای جوانی‌اش به اروپا مسافرت کرد، توانست به عنوان یک ایرانی خوش‌ذوق گیاه‌خواری را در پیش بگیرد و وقتی ۲۵ سال سن داشت، کتاب «فوائد گیاه‌خواری» را به مردم فارسی‌زبان هدیه کرد. صادق هدایت خود نیز از همان دوران گیاه‌خوار شده بود و به‌شدت از خوردن گوشت اجتناب می‌کرد. بزرگ علوی در این‌باره می‌نویسد: «یک بار دیدم که در کافه لاله‌زار یک نان گوشتی را که به زبان روسی «بولکی» می‌گفتند، به این قصد که لای آن شیرینی است، گاز زد و ناگهان چشم‌هایش سرخ شد، عرق به پیشانی‌اش نشست و داشت قی می‌کرد که دستمالی از جیبش بیرون آورد و لقمه نجویده را در آن تف کرد.» هدایت، همواره از خوردن گوشت پرهیز می‌کرد و در پاسخ درخواست دوستانش مبنی بر استفاده از گوشت می‌گفت: «من این لاشه‌ها و مردارهای رو به تلاشی شدن را نمی‌خورم.»

«به راستی چرا زندگانی ظالمانه آدمیزاد باید سبب آن‌قدر درد و زجر دیگران را بیهوده فراهم کند و از هم در شکستن خوشبختی و سرور جنبندگان استفاده موهوم بنماید؟ آیا تمدن اون ناگزیر است که به خون بی‌گناهان آلوده بشود؟ هرچه بکارند همان را درو خواهند کرد. انسان خون می‌ریزد. تخم بیدادی و ستمگری می‌کارد پس در نتیجه ثمره جنگ و کشتار و درد و ویرانی می‌درود. انسانیت پیشرفت نخواهد کرد و آرام نخواهد گرفت و روی خوشبختی و آزادی و آشتی را نخواهد دید تا هنگامی که گوشت‌خوار است.»

«انسان همیشه پرستش پیچیدگی و ظاهر سازی را می‌کند. هرچه آسان و طبیعی ست به چشم او خوار می‌آید از این رو زندگانی را پیوسته دشوار نموده و گمان می‌کند به خوشبختی خواهد رسید، در صورتی که همیشه از او رو برگردان است. خوراک چیزی ست که به منتها درجه پیچیدگی رسیده. پختن یعنی خراب کردن و از حال طبیعی خارج کردن خوراک‌ها یا برای این است که مزه آنرا ببوشاند مثل گوشت تا به زائقه فاسد شده ما لذت بکند. و تمام این‌ها نتایج بدی برای سلامتی خواهد داشت.»

«مثلی ست به فرانسه که گویا از کانت گرفته شده. می‌گویند: به من بگو چه می‌خوری، به تو می‌گویم که هستی.»
«در نتیجه گوشت‌خواری ست که نژاد انسان فاسد شده، پاکیزگی و سادگی خود را از دست داده است. عادات و اخلاق او پر از آرایش و درستی گردیده. زیر دست آزاری و درندگی و خون‌خواری برای آن است که از خون حیوانات تغذیه می‌کند.»

انسان‌ها گوشت‌خوار نیستند زیرا دندان‌های آن‌ها بسیار مناسب برای این کار نیست و نیز روده‌های آن‌ها بسیار طویل است و گوشت در روده‌های انسان می‌گندد در صورتی که حیوانات گوشت‌خوار دارای روده‌های کوتاه هستند. انسان‌ها گیاه‌خوار هم نیستند زیرا گیاه‌خوارها دارای دندان‌های پهن هستند تا بتوانند به‌خوبی گیاه‌ها را آسیاب کنند اما در انسان‌ها این مورد به‌خوبی دیده نمی‌شود. و در آخر نتیجه گرفته بود که انسان‌ها میوه خوار هستند.

در این کتاب صادق هدایت نقل های قوی از بزرگان گیاه خوار را نیز گرد هم آورده که خواندن آن ها خالی از لطف نیست.

در بخشی از این کتاب می خوانیم: «ستمگری و کشتار نسبت به حیوانات، دشنام و ناسزا به شرافت و مقام انسانیت است. پیدایش آنان، به دنیا آمدن و بازی و شادی و درد کشیدن و مهربانی مادری و ترس از مرگ و هوی و هوس اعضای بدن و همچنین مرگ و سرنوشت حیوانات، همه شبیه و مانند انسان می باشد. می گویند روح آنان پست تر است. باشد، اما بالاخره مثل ما احساس درد و شادی می کنند.»

چند نقل قول از نویسندگان بزرگ تاریخ:

جورج برنارد شاو: حیوانات دوستان من هستند، من دوستانم را نمی خورم.

جورج برنارد شاو: وقتی خود ما گورهای زنده ای هستیم برای جانواران مرده، چه طور می توانیم انتظار شرایط ایده آل در زمین را داشته باشیم؟

جورج برنارد شاو: مردی با شور روحی من هرگز جسد نمی خورد!

لئو تولستوی: اگر انسان بخواهد برآستی و به طور جدی زندگی خوبی داشته باشد، نخستین چیزی که از آن پرهیز خواهد کرد مصرف خوراک حیوانی است زیرا ... غیر اخلاقی است، چون مستلزم کشتن، یعنی کاری است در تضاد با حس اخلاقی.

لئو تولستوی: انسان می تواند بدون کشتن حیوانات به منظور تهیه خوراک تندرست باشد. بنابراین اگر گوشت بخورد، تنها برای ارضای ذائقه اش در گرفتن جان حیوانات هم دستی کرده است.

لئو تولستوی: من بهترین واکنش سلامتی را با خام خواری گرفتم. گوشت می خوری باید منتظر بیماری های بدخیم هم باشی.

...

شنیدم گوسفندی را بزرگی رها نید از دهان و چنگ گرگی
شبانگه کارد بر حلقش بمالید روان گوسفند از وی بنالید
گر از چنگال گرگم در ربودی چو دیدم عاقبت گرگم تو بودی!

«سعدی»